

This Big Sky

Slutkonserten vid Share Musics sommarläger i Hjo, som gick av stapeln i lördags, den 19 juni, vid folkhögskolan, var en omtumlande upplevelse för oss i publiken. Titeln var "This Big Sky" och på detta himmelska tema hade ett antal funktionshindrade ungdomar och deras ledare: musiker, tonsättare och regissör improviserat fram och tränat in ett varierat program av musik, dans och bild. Sällan har man upplevt så mycket energi, spelglädje och musikalitet! Allt skapat under en vecka utifrån deltagarnas skiftande förutsättningar, vilja och visioner. Här fanns ingen som imiterade sin idol. Vi kände alla att detta var ett verk som vuxit fram ur deltagarnas personligheter och att de fått blomma med hjälp avhängivna ledare.

Efter en kort presentation av deltagarna och en stunds avslappning och gemenskapsuppvärmning följde köksmusik, "Metallica", en rytmisk fantasi för sex spelare på metallbyttor och kastruller. Så kom en graciös himladans för rullstol och dansare med Karin och Lena och därpå rivig rockmusik på "soundbeam" med Dennis och Andy. Detta märkliga instrument genererar toner genom att avläsa spelarens kroppsrörelser. Publiken upplever en perfekt samstämmighet mellan toner och rörelser, som är fascinerande. Den kan spelas även av gravt rörelsehindrade. Den fina improvisationen "Hjo Environment nr 8" skildrade ljuden och intrycken en vacker sommardag med lantliga inslag som fågelkvitter, lamms bråkande, kors råmande och ordlös sång. Sommarens egna ljud förstärktes till en musikalisk bild med diverse blåsinstrument och egna röster. Hur en dag förflyter för en loj bris fick vi höra i "A day in the life of a breeze" där ljudliga gäspningar och smackande läppar illuderade sömning ro och fallande droppar. En munter hyllning till Borås "Sommar och sol är det bästa jag vet" framförd av Per och David bröt den poetiska stämningen och fick hela publiken att längta efter glass, vackert väder och bad.

Utanför Hjo folk-Högskola vräkte kvällsregnet ner och vi anammade tacksamt alla påminnelser om hur skön sommaren kan vara. En finstämd recitation Av en melankolisk kärleksdikt "When you touch my hand" framfördes av Josefin till Andy Pidcocks lågmälda pianotoner. Ytterligare spel på "soundbeam" och en lekfull demonstration om hur man kan använda den egna kroppen till slagverk föregick den rytmiskt häftiga "Raboudaille" med bongotrummor och sång, ett minimalistiskt trumäventyr av skiftande rytmer och klanger som oemotståndligt fångade alla i publiken.

Efter en kort paus bjöds på ”This big sky” där hela ensemblen unisont sjöng och spelade och en bild av himlen målades upp på en skärm i fonden. Det hela var mycket vackert och effektfyllt. Stumt agerande till spridda ljud från instrument illustrerade människolivet i sammandrag och en triumferande kör om kärleken avslutade föreställningen. Det var ingen som lämnade salen oberörd. Alla hade vi blivit en unik upplevelse rikare och deltagarnas glädje och känsla av gemenskap kunde ingen ta miste på. Att se denna grupp bestående av ledare, funktionshindrade och deras assistenter eller hjälpare uppträda tillsammans och få uppleva att de begränsningar som i vardagslivet kan styra en funktionshindrads liv faktiskt här är helt betydelselösa är en drabbande erfarenhet för åskådarna. Tack Share Music och måtte fler funktionshindrade få möjlighet att uppleva en Share Music-vecka!

Bo och Inger Nordstrand